

L'Estaca

L'avi Siset em parlava
de bon matí al portal
mentre el sol esperàvem
i els carros veiem passar

Siset, que no veus l'estacada
a on estem tots lligats?
si no podem desfer-nos-en
mai no podrem caminar!

Si estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.

Si jo l'estiro fort per aquí
i tu estires fort per allà
segur que tomba, tomba, tomba,
i ens podrem alliberar.

Però fa molt temps ja,
Les mans se'm van escorxant!
I quan la força se me'n va
ella és més ampla i més gran.

Ben cert sé que està podrida,
però és que, Siset, pesa tant!
que a cops la força m'oblida.
Torna'm a dir el teu cant:

Si l'estirem tots ella caurà
i molt de temps no pot durar
segur que tomba, tomba, tomba,
ben corcada deu ser ja.

Si jo l'estiro fort per aquí
i tu l'estires fort per allà
segur que tomba, tomba, tomba,
i ens podrem alliberar!

Paraules i Música: Lluís Llach

Cop de Destral

El llit de fusta s'ha quedat sol...
L'home s'aixeca i espera
la llet bullida es beu d'un glop
i amb afany esmola l'eina.

Cop, cop, cop de destral
des del matí fins al final,
fort, fort, cop de destral,
la fusta vella tallar-la cal.

Amb el sarró i amb el gos ja vell
trabessa el bosc cada tarda
i en el seu front d'arrugada pell
la neu s'hi posa gelada.

Cop, cop, cop de destral
des del matí fins al final,
fort, fort cop de destral,
la fusta vella tallar-la cal.

Van calent arbres i quan és fosc
pensa en la seva mainada.
No vol que passin la vida al bosc
com l'ha passada el seu pare.

Cop, cop, cop de destral
des del matí fins al final,
fort, fort cop de destral
la fusta vella tallar-la cal.

Pensa en la dona i els temps passats
ja destral ja li cansa;
al cap dels anys també s'ha tallat
tot el seu bosc d'esperances...

Però cop, cop, cop de destral,
des del matí fins al final,
fort, fort cop de destral,
la fusta vella tallar-la cal.

Paraules i Música: Lluís Llach

Temps i temps...

Temps i temps passat camí desolat
que ens acompanyes,
negra i llarga nit
amb l'eco d'un crit a les muntanyes.

He de viure aquí lligat al camí
de la meva terra
amb la seva sort
la seva dissort
fins fer-me desferra.

Temps i temps deixant
de ser aquell infant
que en tu jugaba
fins que els meus sentits
van dir-me en neguits
que t'estimava.

I ara amb tu al costat
amor de veritat
companya dels dies
oblidan records
segueixo l'esforç
i espero alegries.

Temps i temps patint
vivint y morint plens de preguntes
amb la cara al vent
la sang no va ardent
i les mans juntes.

I no em sap pas greu
així a vora teu
cremar tanta vida
si se que amb aquest foc
alzem altre cop
la terra adormida.

Lletra i Música: Lluís Llach

Cançó sense fi

Canta el miner al fons del seu gran forat
de dia o de nit tant li fa,
jo sento el clam que ressona a la vall
i que el vent em va portant.

Jo et grataré terra fins fer-te sang
vull saber si saps plorar
com la mainada que a casa he deixat
com jo que m'estic matant.

Canta el miner al fons del seu gran forat
ningú l'escolta, ell bé ho sap
sols les parets de la cova tan gran,
amb el plor es van tornant fang.

Paraules i Música: Lluís Llach

Per un tros del teu cos

Per un amor tan tendre
què donaria jo,
què em deixaria prendre
per un tros del teu cos?

Com el pagès que es lleva
per fer el seu camp dor
jo et faria meva
et llauraria el cor.

Pels teus ulls tan negres
jo apagaria el sol
que només les estrelles
fossin el teu bressol.

Junts faríem la dreçera
caminant sense por,
jo et treuria les pedres
i el vent del Nord la pols.

Paraules i Música: Lluís Llach